

HÉTVÁRI ANDREA

A címzett ismeretlen

A zenitre kenődve cirruszok,
kristályaikba fonódik az ég,
pipacspiros a fönti részletekben,
s ha utolsó csonkjáig is leég,

megváltozik a belső összetétel,
szénatomokká hűl a vélt anyag,
ki tudja hová lesz identitása,
talán marad még bent egy új adag

valami, amely szépen elvegyülne,
és rákerülne egy-egy cédula,
a kézbesítésnél is megtalálnák
– leírva mégis így egész fura –
érdemes volna dátumozni őket,
a dobozokba gyűrt, letűnt időket.

Grácia három

Szoborkompozíció

Középsőként is furcsamód beszédes
előrenyúló, üres bal keze,
a másik kettő mindkét lába földön,
először nem is látni, hogy ez-e

vagy az az alak, amelyik jobb szélső
és övcsatja is ugyanúgy megvillan,
csak annyi biztos, mozdulataikban
ős-naiv, töretlen báj vagy mi van,

az első lassú eleganciával
lendíti égbe karcsú jobb kezét,
a három alak törtfehér kontrasztja
egy forma képét kelti, s épp ezért
mellékes is, esik vagy fúj-e kint,
a főhős itt is fölfelé tekint.